

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS, DRETS HUMANS I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 74

**Presidència
del Sr. Miquel Ensenyat i Riutort**

Sessió celebrada dia 17 de febrer de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 497/22**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a mutilació genital femenina..... [1184](#)

2) **RGE núm. 14266/21**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, contra la criminalització de la cooperació i l'acció humanitària al territori ocupat palestí. [1187](#)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bona tarda, senyors diputats i diputades. Començam la sessió d'avui, i, en primer lloc, correspon demanar si es produeixen substitucions.

LA SRA. CANO I JUAN:

Sí, Sr. President, Sílvia Cano substitueix Irantzu Fernández.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la deliberació de l'ordre del dia on hi ha dues proposicions no de llei, la RGE núm. 497/22 i 14266/21.

1) Proposició no de llei RGE núm. 497/22, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a mutilació genital femenina.

Començam amb la primera, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas, Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a mutilació genital femenina. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cano, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, president. Presentam aquesta iniciativa per contribuir a l'eliminació d'una pràctica perjudicial i nociva per als drets de les dones i les nines, com és la mutilació genital femenina, una pràctica que atempta contra els seus drets humans i que té conseqüències molt greus per a la seva salut, produeix hemorràgia greus, problemes urinaris, quists, infeccions, disfunció sexual i infertilitat, complicacions durant el part per a la mare i el nadó, així com diferents problemes emocionals i psicològics.

Gràcies a una iniciativa parlamentària del meu grup en el 2016, el Parlament va aprovar per unanimitat instar el Govern de les Illes Balears a elaborar un pla autonòmic d'actuació per a la prevenció de la mutilació genital femenina. Sabem, gràcies a aquest pla i de la feina conjunta amb les entitats com Metges del Món, que treballa amb comunitats procedents dels 29 països d'Àfrica i de l'Orient Mitjà, que a les nostres illes al voltant de 900 nines i joves menors de 19 anys es troben en risc de patir aquesta mutilació genital en un viatge al país d'origen dels seus pares.

Aquest protocol ha estat una passa molt important, però cal avaluar-lo, desenvolupar-lo i incorporar els diferents agents implicats, com les institucions locals i insulars, al seu desenvolupament i avaluació.

Presentam quatre propostes d'acord per donar resposta més integral a la prevenció i actuació davant aquesta brutal pràctica.

La primera proposta d'acord és per instar el Govern a impulsar, en coordinació amb els consells, que són els que tenen l'atenció psicològica a les dones víctimes de violència de gènere, i la mutilació genital femenina, a la nostra llei d'igualtat diu que és una violència masclista, impulsar de la mà dels

consells, i també des del Servei de Salut, un programa que contempli l'atenció psicològica i la disfunció sexual de les dones que han patit mutilació genital.

També instam el Govern per a la intervenció quirúrgica que sigui necessària per a la reconstrucció genital d'aquelles dones que compleixin els criteris que s'estableixin. Si bé és cert que el protocol del 2017 contempla una intervenció de desinfecció abans del part, no parlem d'una reconstrucció genital del clitoris. Aquesta cirurgia és la solució al dolor crònic i a l'absència de plaer que tenen les dones a les qual s'ha sotmès a mutilació genital femenina. La reconstrucció acaba amb el patiment, les infeccions i permet recuperar el plaer.

Instam també a avaluar el protocol del 2017 i reforçar-lo de la mà dels consells, ajuntaments i agents socials implicats.

I molt important també, a continuar fent feina amb les comunitats susceptibles de practicar mutilació genital femenina a les seves filles i fer amb elles una pedagogia suficient per tal que coneguin els riscos, que això és una flagrant vulneració dels drets humans que té conseqüències físiques, psicològiques i també penals, de 6 a 12 anys de presó si es practica al nostre país, la retirada de la pàtria potestat i també és objecte de persecució per mor de la justícia universal.

Esperem que aquesta iniciativa tenguí el suport unànime d'aquesta cambra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Mayor, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President, bona tarda a tothom. La mutilació genital femenina és una de les moltes formes que assoleix la violència específica contra les dones pel simple fet de ser dones. És una de les formes de violència masclista més cruel que existeix i representa una greu vulneració de la intimitat dels cossos de les dones, pel simple fet de ser-ho.

Des de les institucions han de posar a disposició de les dones tots els recursos disponibles per protegir-les, atendre-les i posar en marxa polítiques de conscienciació, perquè aquesta forma de violència contra les dones no tingui lloc a la nostra societat.

Des del Ministeri d'Igualtat de l'Estat espanyol treballam perquè la nova llei de llibertats sexuals reconegui la mutilació genital femenina com una forma de violència específica contra les dones, ja que actualment al Codi Penal està reconegut amb aquestes paraules, cito literalment: *“El que causara a otro una mutilación genital en cualquiera de sus manifestaciones será castigado con la pena de prisión de seis a doce años”*. Tot i així, no especifica que sigui una forma de violència contra la dona, quan està més que demostrat que ho és.

Diferents membres de la comunitat jurídica donen suport a aquest canvi legislatiu pel dèficit de perspectiva de gènere en el llenguatge al Codi Penal. Per això, és important la modificació en aquest Codi Penal, perquè es reconegui “mutilació genital femenina”.

La mutilació genital femenina, a més, és una invasió del cost de la dona per privar-la de la seva sexualitat, és una de les mil formes que té el patriarca del control sobre el cos de la dona. És per això que demanem suport a aquesta iniciativa proposada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. En torn ara de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Durán, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, Sr. President, molt bona tarda, diputades i diputats. Aquesta proposició no de llei aborda una de les més greus violències contra les dones que encara persisteix al món, la mutilació genital. Les xifres són terribles, i desgraciadament reals, es calcula que hi ha 3 milions de nines cada any en el món amb risc de ser mutilades i la majoria de les quals pateixen aquesta pràctica abans de complir els 15 anys.

Malgrat considerar-se internacionalment com una violació dels drets humans, en l'actualitat més de 200 milions de nines i dones han sofert la mutilació genital femenina, segons UNICEF. Aquesta pràctica es duu a terme a trenta països de tres continents diferents, però la meitat dels casos es concentren a Egipte, Etiòpia i Indonèsia. Per cert, aquest és un clar exemple de violència específica contra les dones i contra les nines, podríem dir que és un clar exemple de violència de gènere per a aquells que ho posen en qüestió. Entre elles també nines que viuen a Espanya, que són filles de famílies immigrants que continuen practicant aquesta brutalitat.

Des del nostre grup, per descomptat, estam d'acord que hem de lluitar contra aquesta xacra i amb totes les institucions del nostre país. Per tant, també des de la nostra comunitat autònoma s'han de posar tots els mitjans al seu abast per protegir aquestes nines d'aquesta amenaça.

Ara bé, he de dir que m'ha estranyat que en cap moment els signants de la proposició no de llei no posin noms a les arrels culturals d'aquesta barbàrie, encara que parlin de fer feina amb les comunitats susceptibles de practicar mutilació genital a les seves filles o ara els hagin parlat de patriarcat. Hem de recordar que d'aquests 30 països al món, on es practica fonamentalment la multiplicació genital femenina són en la seva majoria, i diríem en la seva immensa majoria, de religió majoritària musulmana, i en els casos en els quals no, és una de les religions aquests països. De la mateixa manera que no hem d'oblidar totes aquelles vulneracions de drets humans que aquí, a aquesta comissió, veiem molts d'horabaixes.

No hem d'oblidar la reculada en els drets fonamentals de les dones de l'Afganistan després de l'arribada del règim talibà al govern del país a l'agost de l'any passat, a l'any 2021. Ho trec aquí perquè ho acaba de remarcar fa pocs dies, molt recentment, l'ONG Human Rights Watch.

Lluitem, sí, contra la barbàrie, la mutilació de les nines, però denunciem les cultures i els valors que la sostenen i defensem els valors de les democràcies liberals, com la nostra, on no té cabuda la mutilació genital ni la cultura de la repressió sexual de les dones.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Durán. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Gómez i Gordiola, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. La proposició no de llei que els tres grups duen aquí avui penja un poc del que la mateixa proposició no de llei ha instat al Congrés i, evidentment, un dels punts que hi ha és que sigui en col·laboració amb les comunitats autònomes. Per tant, evidentment, es vertebrava l'actuació i és objecte que, malgrat no s'hagi debatut encara, doncs, sigui traslladada a aquesta comissió de Drets Humans.

Amb això, vull deixar dos plantejaments molt clars, des del nostre grup parlamentari no podem fer una altra cosa que donar suport a qualsevol iniciativa que vagi adreçada a garantir el respecte a la diversitat cultural i religiosa, evidentment, que hi ha a la nostra comunitat, una comunitat no només multicultural sinó ja intercultural, és a dir, hi ha no només interacció social entre diferents poblacions, sinó que també hi ha integració quant als drets i obligacions. Tot i això -tot i això-, respectant això, hem de ser contundentment contraris i perseguir tota la violació de drets humans que es pugui fer a qualsevol arreu del món, però especialment del que tinguem coneixement a la nostra societat democràtica i de progrés, com són Illes Balears, com és Estat espanyol, com és la Unió Europea.

Per tant, aquí es proposa en diferents punts una resposta que vagi des de la informació, la conscienciació social, evidentment, i la prevenció, però també cap a la persecució de qualsevol actuació sobre aquests fets, ja sigui en els països..., és a dir,... es produeixi de manera amagada dins la nostra comunitat autònoma o es pugui produir a llocs on nosaltres no tenim tal volta una actuació immediata des de les forces i cossos de seguretat i és als països d'origen i, precisament, el que es produeix és que als viatges, a segons quins viatges, això es realitza a l'exterior.

Per tant, el compromís ha d'anar en la línia d'aquesta dificultat de perseguir-ho. Per tant, el rebuig s'ha de traslladar, si això es produeix al país d'origen, i llavors hi ha un retorn, s'ha de veure molt bé si tal vegada la Llei d'estrangeria ha de contemplar qualsevol tipus de d'actuació en aquest àmbit, i des del nostre grup parlamentari, del nostre grup polític, com he esmentat abans, hem de perseverar en els drets humans i

qualsevol violació d'aquests que entendríem que aquesta pràctica de mutilació genital a les dones seria, evidentment, una flagrant violació dels drets humans i de la integritat de les dones.

Evidentment, nosaltres hi donarem suport tal com està plantejada en aquesta comissió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Nos causa... no diré que extrañeza, o sea, entra dentro de lo habitual, pero no deja de sorprender que sean ustedes capaces de presentar esta proposición no de ley sin citar ni por asomo cuál es el origen de este problema, porque nos hablan ustedes de la Agenda 20-30, de los derechos humanos, de un montón de cosas, en las que tienen ustedes razón, pero ¿cuál es el origen de este problema, por qué no lo citan? Porque, claro, si citamos el origen del problema..., ¿dónde se produce esta práctica? En países musulmanes.

¿Es una práctica de tradición musulmana? No, todos sabemos que no, sabemos que es una práctica que proviene del África negra anterior a la religión musulmana, pero que ha sido muy bien adaptada por esta, y no solo ha sido adaptada, tenemos ejemplos varios: el ISIS ordenó la mutilación, la ablación femenina de las mujeres que estaban, por desgracia, bajo su tutela en Irak; en Indonesia sigue siendo una práctica habitual; y en muchos países del África negra, todos ellos de mayoría musulmana.

Evidentemente, lo hemos dicho por activa y por pasiva, por desgracia, el Islam y la igualdad del hombre y la mujer, nuestros derechos y libertades y nuestra manera de entender el mundo en el mundo occidental son incompatibles. Y, por desgracia, todos estos inmigrantes que vienen con estas tradiciones aquí no solo intentan implantarlas y practicarlas aquí, sino que en muchos casos lo que hacen es un viaje a su país de origen para ver a la familia, del cual vuelven estas niñas terriblemente mutiladas.

Y, por desgracia también, el Código Penal no ha actuado hasta el día de hoy con la suficiente contundencia, ni se ha actuado preventivamente para retirar la custodia a estos padres cuando existen sospechas de que esas niñas son llevadas a sus países de origen para practicarles esta auténtica barbarie.

Por supuesto que vamos a apoyar esta proposición no de ley, pero, de verdad, se lo volvemos a repetir: si quieren ustedes entrar a fondo en la solución de los problemas hay que analizarlos con toda su profundidad, les guste más o le guste menos lo que ustedes encuentren en esta profundización o en esta investigación.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la Sra. Pons, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa de totes, totes.

No sabem molt bé quin és l'origen, o almanco no criticarem que vostès no hagin posat quin és l'origen, però sí que els vull llegir un testimoni..., bé, una crònica que ha escrit un periodista, que nom Rubén Gargoi, i que diu així: *“Una niña de poco más de diez años se dirige emocionada y dando saltos de alegría hacia su fiesta, justo antes de llegar su abuela le venda los ojos y la guía para acceder a una oscura choza. La pequeña sonriente e ilusionada de ser protagonista solo escucha el sonido de los tambores y los cantos de la mujeres, al cabo de unos minutos varias personas trasladan a la niña a otra estancia, pero ya no es la misma, su sonrisa se ha esfumado y su ilusión ya no le pertenece. Las heridas físicas del corte tardarán algunos días en sanar, pero las psicológicas no desaparecerán nunca”*.

Una de cada vint dones i nines ha sofert una situació similar al món, així ho informa l'Organització Mundial de la Salut. I, a més, amb la COVID-19 s'ha incrementat, que crec que s'ha dit aquí, i ho posa a la proposició no de llei, amb motiu del virus en un 20%.

Per altra banda, està clar que qui hi ha darrere és el masclisme, això és violència de gènere extrema; es parla de cultura, però en realitat el que hi ha darrere és un masclisme dut a l'enèsima potència.

I, a més a més, llegíem avui també que és una qüestió de tribus i no de religions, així que crec que hem de discrepar de coses que s'han dit avui aquí. Quan hi ha anys d'eleccions a Kenya, com passa aquest any 2022, augmenta el nombre de mutilacions ja que els polítics, en alguns casos, cedeixen davant les peticions dels grups més tradicionals per guanyar vots.

Per tant, la nostra resposta, per suposat, és sí amb la pell de gallina pel que passa i el que ha passat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Jo seré molt breu perquè bàsicament vull dir que don tot el meu suport a aquesta iniciativa, i ja està.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per contradiccions, per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Cano, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. Més que per contradiccions, perquè només puc agrair el suport a aquesta iniciativa per part dels diferents grups, sí que m'agradaria fer alguns matisos o apreciacions d'algunes qüestions que s'han plantejat.

Efectivament que la mutilació genital femenina és una forma de violència de gènere i és una pràctica patriarcal masclista que té la causa com a un ritual de pas de la infància a l'adolescència, amb una finalitat patriarcal de domini del baró sobre les dones, per un control de la seva sexualitat. És la garantia -diguéssim- que tenen perquè la dona, la nina arribi verge al matrimoni i d'aquesta manera no involucri la moral de la comunitat, no?, és aquesta la causa d'aquesta pràctica, el control de la sexualitat i l'honorabilitat de les famílies, perquè l'al·lota arriba verge al matrimoni.

Ara bé, aquesta pràctica patriarcal que es fa a un munter de països, 29 països d'Àfrica i de l'Orient Mitjà, no és exclusiva només de l'Islam, no és només exclusiva de l'Islam, també es produeix a religions animistes, a la jueva i a cristianes també, i del que es tracta avui aquí no és de fer un exercici de xenofòbia, sinó de defensa dels drets humans de les dones i de les nines.

No vaig per vostè, Sra. Durán, no, no vaig per vostè, em fa així amb el cap, però no, en aquest moment crec que hi ha hagut un grup concret que, fins i tot per defensar, suposadament, els drets de les nines, idò ho podria fer sense xenofòbia, no passa res, Sr. Rodríguez, *se puede*.

Bé, en qualsevol cas, volia fer aquesta matisació, que l'ablació no és exclusiva de l'Islam, que també la fan altres religions.

I quant a la legislació que empara aquesta iniciativa, crec que és suficient, des de legislació autonòmica d'igualtat i de protecció de la infància que té com a vector la protecció de la integritat física dels nins i de les nines; a nivell estatal, lleis orgàniques; a nivell internacional, la Llei de justícia universal, que diu que és competència de l'Estat actuar quan es produeixi aquest delictes quan aquesta víctima sigui espanyola, estrangera, resident habitual o el delictes és comès contra una víctima de nacionalitat espanyola o resident; també la Llei Orgànica, de 30 de maig, de 8 de juliol, modifica l'anterior per perseguir extraterritorialment aquesta pràctica considerada com a un tracte inhumà i degradant, en el moment en què qualsevol professional sanitari, gràcies als protocols del 2017, veu que hi ha un risc que la família s'endugui la nina a un país on els pares o són favorables a aquesta pràctica o poden sotmetre a la nina en aquest viatge a aquesta intervenció, els fan signar un protocol, els fan signar un paper com que duren la nina en condicions; es trameta a la Fiscalia de Menors, i, per tant, Sr. Rodríguez, vostè ha fet unes acusacions com si els professionals sanitaris no fessin res davant d'una pràctica que,

primer, es troba en el Codi Penal, però és que, a més, es fa molta feina per intentar que aquestes nines puguin arribar amb la seva integritat física indemne.

Això és un problema que no afecta el tercer món amb els fluxos migratoris, això passa aquí, a Espanya hi ha més de 3.000 nines que es troben en risc de patir mutilació genital femenina i a les nostres illes Metges del Món parla de 900.

Jo crec que el major repte que tenim com a societat és que aquestes nines puguin créixer sanes i felices i que totes aquelles dones les quals, desgraciadament, ja han estat víctimes, doncs, les puguem donar una vida més digna, una oportunitat per acabar amb el dolor, les infeccions i els problemes físics i psicològics que implica aquesta pràctica.

I vull reiterar l'agraïment del Grup Parlamentari Socialista pel suport que ha recaptat aquesta iniciativa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Entenem que es pot aprovar per unanimitat de tots els grups polítics, és així, no? Queda, per tant, aprovada per unanimitat.

2) Proposició no de llei RGE núm. 14266/21, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, contra la criminalització de la cooperació i l'acció humanitària al territori ocupat palestí.

Continua la sessió i passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 14266/21, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, contra la criminalització de la cooperació i l'acció humanitària al territori ocupat palestí. Per a la seva defensa i per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Les accions d'assetjament, desprestigi i criminalització que l'Estat d'Israel realitza contra les ONG palestines s'han intensificat. Aquests fets són una peça més d'una persecució sostinguda en el temps, les detencions i l'assetjament demostren la intenció de l'Estat d'Israel d'acabar amb el sector de la cooperació per al desenvolupament i l'acció humanitària a Palestina.

La repressió cerca criminalitzar les organitzacions que defensen els drets humans en el context d'ocupació. Les detencions i assetjaments de les oficines d'organitzacions de la societat civil palestina són un greu atac a la IV Convenció de Ginebra i es qualifiquen com de crims de guerra sota l'Estatut de Roma. A més, es produeixen en un context de violació contínua i sistemàtica del dret internacional humanitari, amb la complicitat de la comunitat internacional.

L'objectiu final de l'Estat d'Israel no és un altre que afeblir les organitzacions de la societat civil palestina, descoratjar els donants internacionals i, en definitiva, evitar que compleixin el seu mandat humanitari de defensa dels drets humans. Així ho denuncia un informe recent de la Federació Internacional de Drets Humans.

L'Alt Comissionat de Nacions Unides per als Drets Humans també ha condemnat la gravetat d'una situació que soccava el treball de defensa dels drets de la població palestina.

La situació de violació sistemàtica de drets humans a la qual es veu sotmesa la població palestina és insostenible, la persecució de les organitzacions socials palestines i d'ONG internacionals que els brinden suport és inacceptable.

És per açò que presentam aquesta iniciativa i cercam el suport d'aquesta Comissió d'Afers Socials i Drets Humans per mostrar el nostre rebuig a la criminalització, la persecució i la judicialització de la cooperació internacional i l'acció humanitària en el territori ocupat palestí. La comunitat internacional ha d'assegurar-se que l'Estat d'Israel garanteix els drets de la població palestina.

Per tot l'exposat, esperam el seu vot favorable a aquesta iniciativa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Torn ara de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Durán, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. Som davant d'una PNL que excedeix de les nostres competències, excedeix de les competències regionals i entenem que tampoc no les tenim a nivell nacional, perquè és una PNL que tracta de temes de competència supranacional, i intentaré explicar-me.

Les autoritats israelianes varen declarar il·legals 6 ONG que treballaven en els territoris palestins sota acusacions de treballar en col·laboració amb el grup terrorista Front Popular d'Alliberament Palestí, grup declarat com a terrorista per les autoritats i per la Unió Europea. Es va fer amb la legislació antiterrorista d'aquest país, que nosaltres entenem que és un país democràtic, que nosaltres no qüestionam ni tampoc no tenim més informació, perquè tampoc no ens dona més informació aquesta PNL.

No tenim coneixement de cap recurs judicial per aquesta il·legalització ni per cap partit polític israelià ni associació o organisme, que és el que nosaltres trobam que s'hauria d'haver fet, que és el que s'ha de fer a qualsevol democràcia, com és el cas d'Israel.

Hem de dir que nosaltres aquí sempre hem defensat l'autonomia dels països per, sota el seu govern, prendre decisions i si aquestes no són acurades ens és igual si es legalitza a qualsevol país europeu, a Espanya, a Alemanya o allà on sigui, no ens hem ficat amb les decisions judicials, més a dir, les decisions d'un govern que entenem que estarien emparades per la seva legislació i que si no és així són els tribunals que ho han de dir.

Hem de dir que la setmana passada a aquesta comissió nosaltres no tenim cap problema per defensar els drets humans quan toca i quan trobam que ho hem de fer, com la setmana passada que el nostre partit va donar suport a l'activista Sultana Khaya, a la seva família, com també vàrem condemnar el cop d'Estat a Sudan.

Però, és clar, és que no som, pensam nosaltres, davant d'una vulneració dels drets humans sinó, segons la informació de la qual disposam i que tampoc no s'apunta a la part expositiva, com deia abans, de la PNL, som davant d'una decisió d'un govern en l'aplicació de la seva legislació.

Per tant, nosaltres entenem que no podem votar a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Durán. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Mayor, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. Nosaltres vagi per endavant el nostre suport a aquesta iniciativa i aplaudim que es portin iniciatives sobre l'acció humanitària i de cooperació i de drets humans a aquesta Comissió de Drets Humans, ja sigui de l'Estat espanyol o sigui de qualsevol altre país.

Des d'Unides Podem rebutgem la criminalització a la cooperació i a l'acció humanitària palestina que fa l'Estat d'Israel amb el poble palestí, sense cap tipus de proves a més. El Ministeri de Defensa d'Israel va acusar 6 organitzacions no governamentals de terrorisme, afirmen que operen de forma encoberta en àmbits internacionals disfressades com a organitzacions de societat civil i que són una branca del Front Popular per l'Alliberament de Palestina, amb l'objectiu, en aquest cas, segons ells, de destruir Israel i de participar en accions terroristes. Aquesta decisió ha estat rebutjada per nombroses ONG internacionals, entre les quals Amnistia Internacional.

Cal recordar que a aquesta mateixa comissió hem aprovat, i s'ha debatut ja en dues ocasions dues iniciatives també referents a Palestina, sobre la Vall del Jordà en aquest cas i també sobre Rwanda, que té a veure també una mica amb tot això de l'asfíxia que fa en aquest cas Israel a la població palestina, i en aquest cas, atacant les organitzacions no governamentals que simplement feina amb la gent. Recordem que és la població refugiada més llarga de tot el món, que fan feina allà amb ells, els subministren des d'assessorament jurídic fins a metges, fins a educació i fins alimentació, cosa que Israel en aquest cas priva.

Per tant, nosaltres donarem suport, perquè una de les conseqüències clares d'aquesta mesura que ha fet l'Estat d'Israel és que aquestes ONG no puguin rebre diners de fons de cooperació per poder portar endavant totes les accions que fan per al poble palestí. Així que hi donarem suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos el Sr. Gómez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Crec que cal fer una sèrie de reflexions abans d'estar molt determinats en un posicionament o a l'altre. Per una banda, vull dir que la intervenció que ha fet la Sra. Durán, ho hem debatut altres vegades, ha estat objecte també de debat en aquesta comissió quan es tracta d'incidir o es tracta tal vegada de manifestar una condemna explícita sobre una actuació d'un país, d'un altre estat, que té un ordenament jurídic, que té un ministeri d'interior i un ministeri d'afers exteriors i un ministeri de justícia i que és un país que és, evidentment, considerat democràtic.

Diferent és quan són considerats, determinats, a més, per Nacions Unides o per la Unió Europea com a un estat que vulnera, vulnera no, un estat que és totalitari o autoritari i per tant no democràtic, això per una banda. Però sí és cert que aquesta comissió s'ha manifestat i nosaltres hem donat suport perquè es manifesti sobre praxis que no són correctes, ni a un estat i a uns altres quan, evidentment, es denuncien per diferents organismes internacionals.

El que no tenim aquí, o almanco el meu grup parlamentari, és ni l'expedient del Ministeri d'Interior, ni l'expedient de Justícia, ni cada un dels casos de les 6 organitzacions que es diuen aquí, de les 6, pot ser que hi hagi raons que caps de les 6 siguin cap entitat acusada, acusada no, amb cap motiu d'acusar-la per aquestes raons, ni s'hagi demostrat, ni s'hagi ultimat una condemna per aquest tema, dins l'ordenament jurídic i d'interior de l'Estat d'Israel, o potser que sí.

I, per tant, els diré que a nosaltres ens planteja dues coses: una, certs dubtes de l'actuació que ha dut el ministeri israelià, el Govern d'Israel, una. Aquestes entitats han rebut, no sabem si totes, però sí s'ha manifestat que han rebut ajuts i subvencions de la Unió Europea, ja ens agradaria a la nostra comunitat autònoma i a l'Estat espanyol tenir el rigor que empra la Unió Europea, a través de la seva Oficina de Cooperació, en donar ajuts i, sobretot, la supervisió en terreny d'aquestes actuacions d'ajuda humanitària, o de projectes de cooperació al desenvolupament. Això ja ens planteja un dubte que realment tenguí raó en aquest sentit, per la decisió que hi ha plantejada.

Per altra part, pròpies organitzacions israelianes, és a dir, pròpies organitzacions de la societat israeliana, també han demanat actuacions almanco de supervisar i de monitoritzar, si realment ha estat així, fins i tot han demanat algunes la retirada d'aquesta decisió.

I, per tant, això ens du a fixar-nos en els punts que vostès plantegen, a l'àmbit competencial, a l'àmbit de l'eficàcia, a donar totalment suport al punt 3, perquè entenem que és l'àmbit competencial, perquè entenem que és el representat des del conjunt dels 27 estats de la Unió Europea, que és l'Alt Comissari de la Unió Europea per a afers exteriors i política de seguretat. I entenem, a més, que tal i com està redactat, diu: "a donar una resposta a la criminalització de la cooperació", que

és ver que s'ha criminalitzat, independentment del que hagi estat el que s'ha fet sobre aquestes entitats i, sobretot, treballar per aconseguir la retirada de l'esmentada ordre. Per tant, estam d'acord amb el punt número 3, i que sigui l'òrgan on aquest Parlament ha d'instar.

No sé si realment el procediment és que s'insti directament l'alt comissariat, o si s'ha d'instar el Govern d'Espanya perquè ho traslladi a l'alt comissariat. Això és un dubte que també, però, en tot cas, nosaltres hi donaríem suport.

Al punt número 1, i pel que he dit abans, i del punt envers a justificar el nostre vot al número 3, no trobam que sigui la passa adequada ni a l'1, ni al 2, però subscrivim la part que vostès diuen, perquè s'ha donat, s'ha criminalitzat l'ajuda a la UNRWA, a una organització de Nacions Unides fins i tot i, per tant, nosaltres sí, estam fermament d'acord que s'ha d'expressar el rebuig contra la criminalització de la cooperació i l'acció humanitària a Palestina, punt.

I jo li proposaria a vostè, Sra. Font, si hi està d'acord, i em sap greu no haver-ho formalitzat amb una esmena escrita, que si estigués d'acord vostè amb desglossar en dos punts el punt número 1, i ho accepta evidentment, vostè i la Mesa consideren que es pugui fer, demanaríem que es dividís aquest punt número 1 en dos punts i nosaltres donaríem suport fins aquí, el suport a rebutjar, exprés rebuig d'aquesta criminalització i, per tant, no donaríem suport al que continua.

Per concloure, sí al punt número 3, tal i com està plantejat; abstenció al punt número 2; li deman aquesta modificació que li he esmentat abans, Sra. Font, de desglossar el punt número 1, no sé com quedaria, però li puc assegurar que votaríem sí, fins a la redacció a Palestina. I a l'altra part, nosaltres ens abstenríem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Para hablar de este tema necesitaríamos horas, pero, bueno, voy a intentar ceñirme al tiempo que me corresponde. Empecemos.

Israel, es un país serio, es un país democrático, el único país democrático de todo el Oriente Medio, no hay ni un solo país democrático en Oriente Medio de mayoría árabe, equiparable a cualquier estándar europeo en lo que se refiere a la democracia.

El Estado de Israel es un país donde cuando un político es acusado y se encuentra condenado por corrupción va a la cárcel, es un país donde se puede practicar la libertad sexual de manera absoluta, donde se celebra el Día del Orgullo Gay, cosa que desde luego le aseguro que en la franja de Gaza en Palestina no se celebra. Es un país donde todos los derechos

humanos están garantizados por los tribunales de justicia, que funcionan; es un país que sería homologable a cualquier país europeo. Y ustedes vienen aquí siempre con una inquina contra el Estado de Israel y empiezo a pensar que algunos de ustedes quieren enmascarar su antisemitismo, que ahora ya no pueden manifestar, con una especie de antisionismo trasnochado, y nos vienen ahora a intentar vender pues eso, que el Estado de Israel es un estado tiránico, que retira derechos a ONG.

El Estado de Israel, como he dicho, aparte de ser un país muy serio, es un país que cuenta con los mejores servicios secretos del mundo, no les ha quedado otro remedio, dado que todos sus vecinos querían echarlos al mar, todos ustedes conocen el Mossad y otras organizaciones israelíes que funciona a la perfección. Le puedo asegurar que si el Ministerio de Defensa ha concluido que estas ONG son organizaciones terroristas, sin duda alguna es porque son organizaciones terroristas.

Y lo que es peor, la autoridad Palestina, tanto la OLP, como Hamás en la otra parte del territorio, utilizan toda esta ayuda humanitaria para extorsionar a su propia población, se quedan ellos las ayudas humanitarias y son ellos los que se encargan de administrarla, según uno es o no es buen palestino. Son corruptos hasta la médula, utilizan esta ayuda humanitaria para vivir como auténticos pachas, los señores de la OLP se pasan la vida en Dubai, en Catar, en hoteles de 5 estrellas, en Suiza donde además se hacen tratamientos médicos cuando están enfermos, todo esto sale de esta maravillosa ayuda humanitaria.

Pero lo peor de todo, es que esta ayuda humanitaria se utiliza muchas veces para financiar, apoyar el terrorismo y acciones terroristas en el estado libre y democrático de Israel. Y me parece una vergüenza que esta cámara, una y otra vez, trate todos estos temas intentando criminalizar, insisto, al único país democrático que existe en todo el Oriente Medio. Una y otra vez, una y otra vez, intentar decirnos que poco menos que Israel toma decisiones arbitrarias, ¿por qué? ¿Por qué el ministro de Defensa de Israel ese día se había discutido con su mujer y decidió ilegalizar varias ONG, no tenía nada más importante que hacer? Evidentemente, lo hizo en base a unos informes muy serios.

Y sin duda alguna, pero es que a mí no me cabe más..., es que yo le doy más credibilidad al Estado de Israel que a la OLP, a Hamás y a toda la caterva de gente que le viene cantando los coros, y que a algunos de ustedes se ve que también le gusta cantárselos. Y en toda esa caterva de gente, incluida esta maravillosa Unión Europea y sus comisarios, que según usted tienen tantísima credibilidad. Porque evidentemente se utiliza la ayuda humanitaria para fines políticos, para fines exclusivamente políticos se utiliza la ayuda humanitaria. Y estamos muy cansados de oír hablar de los palestinos como si fueran víctimas y de los israelíes, o del Estado de Israel, como si fueran verdugos.

Y evidentemente nosotros votaremos que no, como dijo el otro día su compañera, la Sra. Guasp: “con las 2 manos, si pudiéramos”.

Gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, té la paraula la Sra. Pons, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, president. Nosaltres ens abstenem.

EL SR. PRESIDENT:

Bonum brevis, bis bonum, diuen. Moltes gràcies, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Ferrer, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President. Mirin, nosaltres sí que ens hem informat exactament de quines eren les entitats prohibides, un total de 6 estan relacionades a l'exposició de motius, i els n'explicaré dues: la primera de totes, l'Organització per a la Defensa dels Nins a Palestina, l'Organització Internacional per a la Defensa dels Nins, és la branca palestina l'Organització de la Defensa dels Nins, fundada a l'any 1991 i realitza activitats com donar serveis legals a nins amb necessitats urgents, i en aquest context, també comunicar-se amb delegacions nacionals i internacionals. És el moviment que és l'única institució palestina, que se centra específicament en els drets dels infants. És un moviment, a més, que té un estatus consultiu davant el Consell Econòmic i Social de l'ONU, davant l'UNICEF i davant la UNESCO i també davant del Consell d'Europa, si això a algú li sona com a organització terrorista, que no ha tengut temps d'informar-se per veure exactament quines eren aquestes entitats, que s'ho faci mirar o que torni el sou de diputat o de diputada.

Una altra entitat, la Unió de Comitès de Dones Palestines, fundada el 1980, amb l'objectiu d'assolir una societat civil, democràtica, lliure, de tota forma de discriminació i de garantir la justícia. Entre les seves metes es troba millorar la situació de la dona palestina, donar-li oportunitats d'igualtat real i garantir la justícia social, en tots els segments de la societat. S'informin, per favor, perquè, de veritat, escoltar segons quines afirmacions de què no teníem l'expedient, o que no sabem exactament què passa i que aquestes organitzacions *yo no las conozco de nada*, de veritat crec que és convenient repassar, efectivament, el que hi ha a l'exposició de motius, veure quines són i qui en parla d'aquestes.

Perquè dues qüestions, tres, en parla Amnistia Internacional, amb un comunicat que va fer justament, per condemnar la prohibició d'aquestes organitzacions. Un altre comunitat de la de l'entitat Human Rights Watch, també, condemnant exactament també les prohibicions. I després ja passam directament a Michelle Bachelet, alta comissionada de les Nacions Unides per als drets humans, que amb una nota emesa a Ginebra, l'octubre de l'any passat, diu literalment: “La decisió d'Israel de designar 6 organitzacions de la societat civil palestina, com a organitzacions terroristes, és un atac als defensors dels drets humans, a la llibertat d'associació, opinió i expressió i al dret a la participació pública, i hauria de ser

revocada immediatament". Repetesc, Michelle Bachelet, alta comissionada de les Nacions Unides per als drets humans.

Segueisc: "Les decisions de designació, en virtut de la Llei contra el terrorisme d'Israel del 2016, es basen -diu Bachelet-, en motius extremadament vagues o no fonamentats", -es veu que sí, que la Sra. Bachelet tenia l'informe-, incloses activitats de drets humans totalment pacífiques i legítimes, com ara proporcionar assistència legal als palestins detinguts, organitzar activitats per a dones de Cisjordània -recordem el que he dit abans de l'entitat que es dedica a la cura de les dones en el territori palestí-, o a denunciar els abusos que comet sovint l'Estat d'Israel, pel que fa als drets humans."

"Hem de reivindicar, -continua Bachelet- que els drets humans davant una ONU, o davant un alt organisme internacional no és un acte de terrorisme", -referint-se a les actuacions que fan les entitats-, "sinó que defensar els drets de les dones en el territori palestí ocupat, tampoc no és terrorisme i oferir assistència legal als palestins detinguts tampoc no és terrorisme".

Prenguin llum del que es fa a determinats organismes internacionals, els que s'oposen o els que plantegen aquests dubtes aparentment raonables, o aquesta aparent equidistància que he sentit en el cas del Partit Popular, el qual, per un costat aquí ens du assumptes de Cuba, però resulta que quan parlem d'Israel i de la vulneració més que reiterada dels drets humans, tot i ser Israel, un estat reconegut per Espanya, sí que succeeixen, resulta que ens embolicam amb la manta de l'equidistància, una equidistància que cada vegada l'acosta més als seus veïnats de VOX, que ja hem vist que d'equidistants no-res, sinó que ens acusa el partit més xenòfobs de l'arc parlamentari, ens acusa a l'esquerra l'antisemitisme. Això ja és el darrer que esperava escoltar avui horabaixa, que segurament, si tenguéssim més intervencions, encara en sentiríem més de disbarats!

Tot plegat, justifica el nostre vot a favor a tots els tres punts, i pretenia ser una instrucció, o almanco una mica de pedagogia per als diputats que vénen a aquestes comissions amb arguments més aviat fluixos, per no argumentar una bona iniciativa a favor dels drets humans.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Torn ara, per contradiccions del grup proponent, la Sra. Font, del Grup Mixt, que haurà de manifestar, a més, si accepta votació separada i l'esmena *in voce* que li ha plantejat el Sr. Gómez, del Grup Parlamentari Ciutadans.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. He de dir que no em sorprèn en absolut el resultat d'aquesta iniciativa, cadascú en el seu lloc, com sempre.

Però sí que he de dir una cosa i és que em sorprèn que encara haguem de discutir i haguem de defensar que duquem

iniciatives per defensar els drets humans a una comissió que es diu de drets humans, m'entristeix que puguem apel·lar a un tema competencial, quan parlem de drets humans, de la vida de les persones, vida d'unes persones d'un poble que du massa temps ofegat. Però bé cadascú fa el que troba.

Jo sobre la proposta de transacció, necessit que me l'acabi de concretar, perquè no l'he entesa, i no puc dir sí a una cosa que no entenc.

Votació separada, faltaria més que no es donés la votació separada.

I evidentment moltes gràcies, moltes gràcies a aquells grups parlamentaris que encara pensau i defensau els drets humans.

Gràcies, sigui d'on sigui.

EL SR. PRESIDENT:

Suspenem un minut, per tal que la Sra. Font i el Sr. Gómez...

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Font, si ens pot informar de com quedaria la transacció que s'ha plantejat *in voce*, però abans necessit saber si qualche grup polític s'oposa que s'inclougi aquesta transacció o l'esmena. No?

Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Llavors, quedaria dividit en dos punts el primer punt.

El primer punt seria: "El Parlament de les Illes Balears expressa el seu rebuig contra la criminalització de la cooperació i l'acció humanitària a Palestina." Punt.

El segon punt seria: "El Parlament de les Illes Balears expressa el seu rebuig cap a l'Ordre de l'Estat d'Israel del passat 7 de novembre, per la qual s'il·legalitzen 6 ONG de drets humans palestines, com a organitzacions terroristes."

Llavors quedaria amb 4 punts aquesta PNL i evidentment amb votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tant, passam a votar el primer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Sr. Secretari.

EL SR. SECRETARI:

Són 8 vots a favor, 4 en contra i 1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a votar el punt número 2, transaccionat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

Són 7 vots a favor, 4 en contra i 2 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar el punt número 3, abans 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

7 vots a favor, 4 en contra i 2 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar el punt 4, abans 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

8 vots a favor, 4 en contra i 1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda aprovada aquesta proposició no de llei RGE núm. 14266/21, contra la criminalització de la cooperació i l'acció humanitària en territori ocupat palestí.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
